

ÅTER
MOT FRAMTIDEN

av Sigrid Undset

Översättning från engelskan

av

Gurli Hertzman-Ericson

Andra upplagan

P. A. Norstedt & Söners

Förlag | Stockholm

108534

dan deras och våra germanska förräder skildes för alltid, och långt före den tiden hade många av dessa stammar slagit ned sina bopålar i vitt skilda trakter av Europa. Historikerna beräknar i genomsnitt tre generationer på ett sekel (i äldre tider förekom det faktiskt både fyra och fem generationer under en sådan tidsperiod). Vi och tyskarna skulle alltså vara något sådant som kusiner i fyrtonde led. Ingen kan vänta att släktdragen då skall vara vidare påfallande.

Att ungefär en procent av Norges befolkning i trots härav känt att tyskarna var deras rasfränder och entusiastiskt erbjudit sig att samarbeta med dem — fastän denna procent huvudsakligen består av psykopater och fantaster, människor som blivit straffade för brott och oduglingar som inte kan göra sig gällande i ett samhälle där lag och hyfsning råder — är ett förhållande som psykologer och psykiatriker med fördel kan studera.

Men de germanska stammarna var inte ett nordiskt folk. Ursprungligen kom de troligen från Centralasien och sydvästra Asiens bergstrakter. De stammar, som också kom att kallas goter, bosatte sig vid Nordsjöns och Östersjöns kuster och blev ett nordiskt folk. Närheten av havet

och nödvändigheten att på havet söka sitt uppehälle formade mer än något annat deras karakterer. Det är inte underligt att vi och tyskarna är så olika som det gärna är möjligt.

Kanske är det i alla fall det germanska draget i den tyska folkkaraktären som blivit den avgörande faktorn. De germanska stammarna i det land, som nu kallas Tyskland, bodde i mörka, sumpiga skogar och på sankna flodstränder. Men för de primitiva folken är skogen skräckinjagande och full av fasor och hemligheter — inte som havet, en hård men hederlig fiende och en frikostig vän. I skogen är den enskilde individen förlorad. Rädslan för skogen kramar modet ur den ensamme. För att kunna besegra skogen måste han förena sig med andra och bilda en grupp. Hordens mentalitet och den grymhet som alltid uppstår i en hord, emedan varje enskild individ har ett dunkelt medvetande om att han måste ta skadan igen för den mandom han förlorat och den oansvarighet han velat njuta, är naturligtvis inte ett speciellt tyskt fenomen. Men ingenstans i den så kallade civiliserade världen har psykologer och psykopatologer ett så rikt fält som här för studiet av massans mentalitet och dess förstörande inverkan på ett mänsk-